

T A S H L I C H	
First day of Rosh HaShana	
1 Tishrei 5766 • Tuesday, October 4th, '05	

What it isn't & what it is

Tashlich is NOT a hocus-pocus magical method for ridding oneself of sins. It just isn't that simple. One must do sincere T'shuva, pray to HaShem, say Vidui, and if interpersonal sins are involved (which they inevitably are), one must appease those he/she has wronged and receive their forgiveness before T'shuva can succeed. One cannot go to the waterside, say some p'sukim, throw some crumbs into the water (a practice which poskim frown upon, by the way), and walk away with a clean slate - without some hard, real repentance. In fact, there have been rabbanim in previous generations who have banned Tashlich in their communities so that people should not slacken off from the major challenges of the Yamim Nora'im - T'shuva and Prayer.

There are other authorities who did not mention the custom of Tashlich in their writings at all, since it does not appear in the Talmud or other early sources. For example, the Vilna Gaon's practice was/is not to do Tashlich.

Yet Tashlich is a wide-spread minhag in most Jewish communities around the world.

If it is difficult to go to Tashlich on Rosh HaShana, or for some reason one wasn't able to do so, it may be said during Aseret Y'mei T'shuva, or afterwards until (and including) Hoshana Rabba.

The lead passage of Tashlich gives us the origin of its name, and probably the main origin of the custom itself. The second pasuk (Micha 7:19) speaks of G-d, in His mercy, "casting our sins into the depths of the sea". This is our T'shuva goal - to repent so sincerely, that G-d will erase our sins completely.

Kings of Israel were anointed by the riverside. Water is the symbol of life, of Torah, and of continuity. On Rosh HaShana, when we celebrate the coronation of the King of Kings, we go to the river (or other body of water) as a reminder of this theme of the day.

The Midrash tells us that the Satan received G-d's permission to try to dissuade Avraham Avinu from going to Har HaMoriah to sacrifice Yitzchak. He placed a river in Avraham's way, but Avraham was so determined to carry out G-d's command, that he walked right into the water. Nothing would stop Avraham. The river became a symbol of dedication to G-d. On Rosh HaShana, the anniversary of the Akeida, we go to the riverside and "remind" G-d (so to

תהלים פרק קל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרָאתֶיךָ ה': אֲדֹנָי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה
אֲזַנֶיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְיָ, אֲדֹנָי מִי
יַעֲמֵד: בִּי עֲמֵךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר: קוֹיִתִי ה' קִוְיָה נַפְשִׁי
וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי: נַפְשִׁי לֹא דָנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר:
יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל ה' בִּי עִם ה' הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: וְהוּא
יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

Say this pasuk 7 times

(תהלים קיט:פ"ט) לְעוֹלָם ה' דְּבָרְךָ נֶצֶב בַּשָּׁמַיִם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁעַל יְדֵי הָאֵרֶת תִּקְוִינִים עֲתִקָּא קְדִישָׁא דְעִתִּיקוֹן בְּזַעֲרִי שְׁבָאֲרִיד
יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻסָּךְ וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַרְחָמִים.
וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים וְטוֹבִים בְּעֶסְקֵי תוֹרָתְךָ וְקִוּיִם מִצְוֹתֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אִמֵּן כֵּן
יְהִי רְצוֹן.

speak), and ourselves, of the dedication of our forefather Avraham, and to rededicate ourselves to Torah and mitzvot with that high level of dedication.

There is a kabbalistic analogy drawn between the opening, main p'sukim of Tashlich, and the Thirteen Divine Attributes. This idea adds to the significance of the Tashlich recitation, because of the power of invoking the Yud-Gimel Midot. They are an essential element in the Slichot and T'shuva process, and are integrally bound to the Biblical events of the Elul - Rosh HaShana - Yom Kippur period.

The text for Tashlich varies from machzor to machzor. In this 4-pager, you will find a bit more text than some, and less than others. It is appropriate to supplement the regular Tashlich texts with your own prayers. On Rosh HaShana, when we spend a significant amount of time in shul davening, we don't say "enough is enough". After a festive lunch, we go out of our homes to pray between prayers. But we don't go to the Beit Knesset. Instead, we go to a body of water, into nature, where G-d's Presence should also be strongly felt, and we revel in His majesty and recommit ourselves to His service.

Tashlich starts on the last page (which becomes the front page as soon as you turn this folded sheet over). It might sound funny, but "use Tashlich wisely". Make it a meaningful part of your Rosh HaShana, and let some of the ideas presented here enrich the experience.

Wishing you and yours a **כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה**

ישעיה נא:ט

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל הַר קְדָשִׁי כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ יִדְעָה אֶת
ה' בַּיָּמִים לַיָּמִים מִכַּסִּים:

תהלים פרק כד

לְדוֹד מְזֻמֹּר, לְה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְּל וַיֹּשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל
יָמִים יִסְדֶּהָ, וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה', וּמִי יָקוּם
בַּמָּקוֹם קְדָשׁוֹ: נָקִי כַפָּיִם וּבֵר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נִפְשֵׁי,
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֵׂא בְרָכָה מֵאֵת ה', וַצַּדִּיקָה מֵאֵלֵהי יִשְׁעוּ:
זֶה דוֹר הַדּוֹרִישׁוּ, מִבְּקִשֵׁי פָנֶיהָ יַעֲקֹב סֶלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם,
וְהִנְשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד: מִי זֶה מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד, ה'
עֲזוּז וְגִבּוֹר ה' גִּבּוֹר מְלַחֵמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד, ה' צַבָּאוֹת,
הוּא מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד סֶלָה:

From the Musaf of the Shalosh Regalim

אֵלֵהינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְאֲכֵי רַחֲמָן רַחֲמֵי עֲלֵינוּ, מִזֶּבֶד וּמִמִּיב
הַהַרְשׁ לָנוּ, שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעִשׂוּ
רְצוֹנֶךָ, בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה, וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ
בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמִחָנוּ בְּתַקּוּנוּ, וְהִשָּׁב פְּהִינִים לְעַבְדֹתֶם, וְלוֹיִם לְשִׁירֵם
וְלוֹזְמָרֵם, וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנֵוִיָּהֶם... וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ יִדְעָה, לִירְאָה אֶת
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֲמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן, אֲמֵן וְאֲמֵן.

ישעיה נד:ז

כֹּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֵיךָ לֹא יַצְלַח וְכֹל לְשׁוֹן תִּקְוִים אֶתְּךָ לְמִשְׁפָּט
תִּרְשִׁיעֵי וְאֵת גַּחְלַת עַבְדֵי ה' וַצַּדִּיקְתֶּם מֵאֵתִי נָאִם ה':

ישעיה נא:ט

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל הַר קְדָשִׁי כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ יִדְעָה
אֶת־ה' בַּיָּמִים לַיָּמִים מִכַּסִּים:

מי א'ל במוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא
 החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש
 עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

תהלים קיח:ה-ט

מן המצר קראתי י'ה ענני במרחב י'ה: ה' לי לא אירא מה
 יעשה לי אדם: ה' לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות
 בה' מבטח באדם: טוב לחסות בה' מבטח בנדיבים:

תהלים פרק לג

רננו צדיקים בה' לישרים נאווה תהלה: הודו לה' בכבוד פנבל
 עשור ופרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר
 דבר ה' וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה
 הארץ: בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: פנים פגד מי
 הים נתן באצרות תהומות: יראו מה' כל הארץ מפניו יגורו
 כל יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: ה' הפיר
 עצת גוים הניא מחשבות עמים: עצת ה' לעולם תעמד מחשבות
 לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר ה' א'להיו העם בחר לנחלה לו:
 משמים הביט ה' ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח
 אל כל יושבי הארץ: היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין
 המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס
 לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה עין ה' אל יראוי למיחלים
 לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חפחה לה'
 עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו במחננו: יהי
 חסדך ה' עלינו באשר יחלנו לך: